

BENJAMIN IFAT

ur. 1929; Kurów

Miejsce i czas wydarzeń	projekt W poszukiwaniu Lubliniaków, projekt W poszukiwaniu Lubliniaków. Izrael 2009, Kurów, II wojna światowa, deportacja Żydów, rodzina, matka, Dwora Fajnszmidt, ojciec, Jakow Fajnszmidt, brat, Mendel Fajnszmidt, siostra, Dina Fajnszmidt, fabryka kozuchów, getto w Kurowie, śmierć ojca, cmentarz żydowski w Kurowie
Słowa kluczowe	Kurów, II wojna światowa

Utworzenie i likwidacja getta w Kurowie

Ja zostałem w Kurowie. Niemcy nie wzięli nas, [dlatego że] my byliśmy nie w centrum Kurowa, gdzie Żydzi mieszkali. My mieszkaliśmy w miejscu, gdzie byli Polacy. Mało Żydów tam żyło i do tego miejsca [Niemcy] nie przyszli. Zawiadomili, że każdy Żyd, który został, [na drugi dzień] rano ma być w jakimś miejscu, tam będą wozy. Polacy przyjechali wozami. Zacząłem jechać, ale niedaleko od Kurowa moja matka powiedziała mi: – Skocz z tego wozu i idź do brata. Może on będzie mógł wychować ciebie. I ja to zrobiłem. To w Kurowie byliśmy: ojciec, brat, ja i siostra moja. Mama i młodszy brat, który miał siedem lat, wyjechali do Bełżca i zostali tam zamordowani. Kilka dni po tym Niemcy urządzili takie getto dla tych, którzy zostali w fabryce kozuchów. Już nie było Żydów, zostało tylko tak około trzydziestu Żydów, którzy robili kozuchy. Było kilka domów żydowskich ogrodzonych trochę. Nam, dzieciom, nie [wolno] było być tam, bo to było tylko dla tych, którzy robili w fabryce. Ale myśmy się tam wychowywali, w podziemiu – była tam piwnica, w której schowalibyśmy się, [gdyby] Niemcy przyszli, ale bardzo dużo ich nie było. I żyliśmy tak... W [19]42 roku w jesieni, na początku jesieni, zlikwidowali Niemcy to żydowskie getto. Wzięli wszystkich, którzy robili dla nich kozuchy, i zlikwidowali to getto. Słyszeliśmy, że Niemcy przychodzą, i ojciec powiedział, że mamy uciekać. I uciekliśmy, zdążyliśmy uciec, jeszcze Niemcy nie [zobaczyli] nas. Ojca wieczorem tego dnia zabili, wszystkich [zabili] na miejscu i zakopali na żydowskim cmentarzu. Nie zostało w Kurowie nic z tego cmentarza. Wszystkie kamienie, wszystko, co było, Polacy wzięli. Nie wiem, do kogo to należy, ale nie ma [tam nic]. Tak że nie wiem, gdzie można przyjechać tak jak na cmentarz.

Data i miejsce nagrania	2009-09-14, Ma'anit
Rozmawiał/a	Tomasz Czajkowski
Transkrypcja	Marta Tylus
Redakcja	Justyna Molik
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"